

„Něco krásného červeného
jsem viděl vzadu za domem.
Poběž za mnou, ukážu ti to.“
Bětka utíkala za motýlem.

Motýl usedl na její sukýnku, kterou maminka ráno povésila na šňůru.
„Ale to není můj míč, to je přece sukýnka,“ povídá Bětka motýlovi,
„můj míč je totiž nejen krásný a červený, ale taky je kulatý.“
„To je mi líto,“ řekl motýl, „nic takového jsem neviděl.“
Zamával křídly a odletěl.